

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

કનકરાજન ઉર્ફે કનકન

વિરુદ્ધ

કેરળ રાજ્ય

(ક્રિમિનલ અપીલ નં. ૮૪૧/૨૦૦૭)

૨૧ એપ્રિલ, ૨૦૧૭

[એન. વી. રમણા અને પ્રફુલ્લ સી. પંત, ન્યાયમૂર્તિઓ]

ઈન્ડિયન પીનલ કોડ, ૧૮૬૦ – કલમો ૧૪૩, ૧૪૭, ૧૪૮, ૩૪૨ અને ૩૦૨ – હત્યા – ફરિયાદપક્ષના કેસમાં નબળાઈઓ – વાજબી શંકાનો લાભ – આરોપીનો નિર્દોષ છૂટકારો – ફરિયાદપક્ષનો કેસ એવો હતો કે રાત્રે મંદિરમાં ધાર્મિક સરઘસ ચાલી રહ્યું હતું ત્યારે નવ આરોપીઓએ ભોગ બનનાર-મૃતક પર હુમલો કર્યો અને જ્યારે ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૨ એ વચ્ચે પડવાનો પ્રયાસ કર્યો ત્યારે આરોપીઓ દ્વારા તેને પણ માર મારવામાં આવ્યો – હોસ્પિટલ લઈ

જતી વખતે ભોગ બનનાર-મૃતક ઇજાઓથી મૃત્યુ પામ્યા - નવ આરોપીઓ પૈકી એક આરોપી (આરોપી નં. ૨) બીજા દિવસે ઝાડ પર લટકતો મળી આવ્યો અને તેને મૃત જાહેર કરવામાં આવ્યો - ટ્રાયલ કોર્ટે આરોપી નં. ૧ અને આરોપી નં. ૫ સિવાયના તમામ આરોપીઓને નિર્દોષ જાહેર કર્યા અને તેમને કલમો ૧૪૩, ૧૪૭, ૧૪૮, ૩૪૨ અને ૩૦૨ હેઠળ દોષિત ઠેરવ્યા - હાઈકોર્ટે આરોપી નં. ૫ ને નિર્દોષ જાહેર કર્યા અને આરોપી નં. ૧ ની દોષસિદ્ધિ બહાલ રાખી - અપીલકર્તા-આરોપી નં. ૧ એ રજૂઆત કરી કે સમગ્ર કેસ ઉપજાવી કાઢવામાં આવ્યો છે અને તેને કેસમાં ખોટી રીતે સંડોવવામાં આવ્યો છે - ઠેરવવામાં આવ્યું: ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૨ નું એક હોસ્પિટલમાંથી બીજું હોસ્પિટલ સુધી આરોપી સાથે ન જવાનું, પોલીસને ફરિયાદ ન આપવાનું અને ઇજાઓની સારવાર ન કરાવવાનું વર્તન ગંભીર શંકાઓ પેદા કરે છે અને બચાવપક્ષના તે કેસને સમર્થન આપે છે કે સાક્ષી નં. ૨ એ મુખ્ય સૂત્રધાર છે જેણે પોલીસ વિભાગમાં રહેલા પોતાના બનેલીની મદદથી આરોપીને સંડોવી દીધા છે - ફરિયાદપક્ષના સાક્ષીઓ અપીલકર્તાને દોષિત ઠેરવવાનો આધાર બનાવી શકાય તેટલા સ્પષ્ટ અને વિશ્વસનીય ન હતા - તપાસ એજન્સીઓ દ્વારા વિશ્વસનીય સ્વતંત્ર સાક્ષીઓની તપાસ ન કરવી અને ઓળખ પરેડ ન યોજવી ફરિયાદપક્ષના કેસ માટે અત્યંત ઘાતક હતી - વધુમાં, કેટલાક સાક્ષીઓ હોસ્ટાઈલ થયા હતા - તેમજ, તપાસ એજન્સીઓ મુખ્ય આરોપી ગણાતા આરોપી નં. ૨ ના મૃત્યુના કારણોની સંપૂર્ણ તપાસ કરવાની પોતાની ફરજમાં નિષ્ફળ રહી હતી - ફરિયાદપક્ષનો કેસ નબળાઈઓ અને ખામીઓથી ભરેલો હોવાથી અપીલકર્તાને

વાજબી શંકાનો લાભ આપવામાં આવે છે.

અપીલ મંજૂર કરતાં, કોર્ટે

ઠેરવ્યું: ૧. હકીકતો અને સંજોગોની પૃષ્ઠભૂમિમાં ફરિયાદપક્ષના સાક્ષીઓ, ખાસ કરીને સાક્ષી નં. ૨, ૪, ૫, ૧૧, ૧૨, ૨૧ અને ૨૨ ના પુરાવા પર નજીકથી નજર નાખતાં જણાય છે કે આ સાક્ષીઓ અપીલકર્તાને દોષિત ઠેરવવાનો આધાર બનાવી શકાય તેટલા સચોટ અને વિશ્વસનીય નથી. સ્વીકૃત રીતે આ ઘટના સેંકડો લોકોની વચ્ચે બની હતી અને ફરિયાદપક્ષના સાક્ષીઓએ સ્પષ્ટ શબ્દોમાં જણાવ્યું હતું કે પોલીસ કર્મચારીઓ હાજર હતા. રેકૉર્ડ પર એવું કશું જ નથી કે ગુનાના સ્થળે ઉપલબ્ધ પોલીસ કોન્સ્ટેબલોની તપાસ કરવામાં આવી હોય અથવા આરોપીઓને રોકવામાં તેઓએ કોઈ ભૂમિકા ભજવી હોય. સાક્ષી નં. ૨ નું બીજી હોસ્પિટલ સુધી આરોપી સાથે ન જવાનું, પોલીસને ફરિયાદ ન આપવાનું અને પોતાની ઈજાઓની સારવાર ન કરાવવાનું વર્તન ગંભીર શંકાઓ પેદા કરે છે અને બચાવપક્ષના તે કેસને સમર્થન આપે છે કે સાક્ષી નં. ૨ મુખ્ય સૂત્રધાર છે જેણે પોલીસ વિભાગમાં રહેલા પોતાના બનેલીની મદદથી આરોપીને ફસાવી દીધો છે. સૌથી વિશેષ એ કે જ્યારે હાઈકોર્ટ ગુનાના સ્થળે સાક્ષી નં. ૨ ની હાજરીને અવિશ્વસનીય માને છે, ત્યારે તેણે અપીલકર્તાને દોષિત ઠેરવવા માટે તેના પુરાવાને ધ્યાનમાં લેવો જોઈતો ન હતો. ફરિયાદપક્ષે પોતાના કેસના સમર્થનમાં સ્વતંત્ર સાક્ષીઓની તપાસ કરવાની લઘુત્તમ કાળજી લીધી નથી, ખાસ કરીને જ્યારે સ્વતંત્ર સાક્ષીઓ ઉપલબ્ધ ન હતા એવો કોઈનો કેસ નથી.

૨. આ કેસમાં વિશ્વસનીય સ્વતંત્ર સાક્ષીઓની તપાસ ન કરવી તે ફરિયાદપક્ષના કેસ માટે અત્યંત ઘાતક છે. ખાસ કરીને જ્યારે તેમનો પોતાનો કેસ એવો છે કે આસપાસમાં અનેક દુકાનો અને ઘરો હતા તથા અનેક લોકો હાજર હતા. એ જરૂરી નથી કે દરેક કેસમાં સ્વતંત્ર સાક્ષીઓની તપાસ ન કરવાના આધારે ફરિયાદપક્ષના કેસને ફગાવી દેવો જોઈએ; જો ફરિયાદપક્ષના સાક્ષીઓનો પુરાવો સુસંગત, પ્રતીતિકર અને અન્ય પુરાવાઓથી સમર્થિત હોય તો તેના પર સુરક્ષિત રીતે વિશ્વાસ મૂકી શકાય છે, પરંતુ પ્રસ્તુત કેસમાં એવું નથી. હાઈકોર્ટે સાક્ષી નં. ૨ ની હાજરી અવિશ્વસનીય માની, સાક્ષી નં. ૩ હોસ્ટાઈલ થયા, સાક્ષી નં. ૪, ૫ અને ૨૨ ના નિવેદનો વિશ્વાસ પ્રેરતા નથી. અન્ય કોઈ સ્વતંત્ર સાક્ષીની તપાસ કરવામાં આવી નથી. હથિયારની રિકવરીના પંચ સાક્ષી નં. ૧૧ પણ હોસ્ટાઈલ થયા છે અને જુબાની આપી છે કે તેમણે લખાણ વાંચ્યા વિના સહી કરી હતી. વળી રિકવર કરાયેલા હથિયારના ફોરેન્સિક પરીક્ષણનું કોઈ પરિણામ દર્શાવતો કોઈ પુરાવો નથી. હાઈકોર્ટે અપીલકર્તાને દોષિત ઠેરવતી વખતે આ ફરિયાદપક્ષના સાક્ષીઓના પુરાવાનું મૂલ્યાંકન કરવામાં વધુ સાવચેત રહેવું જોઈતું હતું.

૩. આ કેસમાં હાઈકોર્ટે આરોપીને દોષિત ઠેરવતી વખતે ક્રિમિનલ કાયદાના સ્થાપિત સિદ્ધાંતોની અવગણના કરી છે અને યાંત્રિક રીતે પોતાના નિષ્કર્ષને એ માન્યતા પર આધારિત રાખ્યો છે કે આ જ ઘટના દરમિયાન ઇજાઓ થઈ ન હતી. આ પ્રકારના કેસમાં, જ્યાં તપાસ એજન્સી મૃતકનું મૃત્યુ નીપજાવવામાં મુખ્ય આરોપી ગણાતા આરોપી નં. ૨ ના મૃત્યુના કારણોની

સંપૂર્ણ તપાસ કરવાની પોતાની ફરજમાં સદંતર નિષ્ફળ ગઈ હોય, ત્યાં આરોપીને દોષિત ઠેરવવો સલામત રહેશે નહીં.

૪. અન્ય એક સ્પષ્ટ પાસું એ છે કે ઓળખ પેરેડ યોજવામાં આવી ન હતી. આ પાસું મહત્વપૂર્ણ બને છે કારણ કે ઘટનાના નજરે જોનાર સાક્ષી તરીકે દર્શાવવામાં આવેલા સાક્ષી નં. ૪ અને સાક્ષી નં. ૫ એ જુબાની આપી હતી કે તેઓએ આરોપીઓના નામ જણાવ્યા ન હતા અને તેઓ આરોપીઓને ઓળખતા ન હતા.

૫. ફરિયાદપક્ષનો કેસ નબળાઈઓ અને ખામીઓથી ભરેલો છે, તેથી એકમાત્ર સંભવિત અને યોગ્ય માર્ગ અપીલકર્તાને વાજબી શંકાનો લાભ આપવાનો રહે છે.

ક્રિમિનલ અપીલ અધિકારક્ષેત્ર: ક્રિમિનલ અપીલ નં. ૮૪૧/૨૦૦૭.

કેરળ હાઈકોર્ટ, એર્નાકુલમ દ્વારા ક્રિમિનલ અપીલ નં. ૧૯૦૬/૨૦૦૪ માં તારીખ ૦૮.૧૧.૨૦૦૬ ના રોજ આપેલ ચુકાદા અને હુકમ સામે.

અપીલકર્તા તરફથી: આર. બસંત, વરિષ્ઠ એડવોકેટ, વેંકિતા સુબ્રમોનિયમ ટી. આર., એ. કાર્તિક, વી. કે. સિદ્ધાર્થન, એડવોકેટ્સ.

સામાવાળા તરફથી: સી. કે. શશિ, એડવોકેટ.

કોર્ટનો ચુકાદો ન્યાયમૂર્તિ એન. વી. રમણા દ્વારા આપવામાં આવેલ.

૧. આ અપીલ કેરળ હાઇકોર્ટ દ્વારા ક્રિમિનલ અપીલ નં. ૧૯૦૬/૨૦૦૪ માં તારીખ ૮ નવેમ્બર, ૨૦૦૬ ના રોજ આપવામાં આવેલા ચુકાદા સામે નિર્દેશિત છે, જેમાં હાઇકોર્ટે અહીંના આરોપી/અપીલકર્તા દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલી અપીલ ફગાવી દીધી હતી અને સેશન્સ કેસ નં. ૧૦૪/૨૦૦૨ માં વિદ્વાન અધિક સેશન્સ જજ, ફાસ્ટ ટ્રેક કોર્ટ-૧, પલક્કડ દ્વારા આપવામાં આવેલ દોષસિદ્ધિ અને સજાના હુકમને બહાલ રાખ્યો હતો.

૨. રેકૉર્ડ પર ઉપલબ્ધ સામગ્રી દર્શાવે છે કે શરૂઆતમાં આ કેસમાં નવ આરોપીઓ હતા જેમની સામે એક રાજેશનું મૃત્યુ નીપજાવવા અને મૃતકના પિતરાઈ ભાઈ એવા ફરિયાદી વિનોદ (ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૨) ને ઈજા પહોંચાડવા બદલ કોંગાડ પોલીસ સ્ટેશનમાં તારીખ ૬.૩.૨૦૦૦ ના રોજ સવારે ૯.૦૦ વાગ્યે એફ.આઈ.આર. નોંધવામાં આવી હતી. આરોપી નં. ૨ (અચ્ચપ્પનકુટ્ટી) બીજા દિવસે ઝાડ પર લટકતો મળી આવ્યો હોવાથી અને તેને મૃત જાહેર કરવામાં આવ્યો હોવાથી, બાકીના આરોપીઓ સામે જ ઇન્ડિયન પીનલ કોડ, ૧૮૬૦ (જે હવે પછી સંક્ષિપ્તમાં 'ઇ.પી.કો.' તરીકે ઉલ્લેખિત છે) ની કલમ ૧૪૯ સાથે વાંચતા કલમ ૧૪૩, ૧૪૭, ૧૪૮, ૩૦૨, ૩૪૨ અને ૩૨૪ હેઠળ આરોપો ઘડવામાં આવ્યા હતા. ટ્રાયલ કોર્ટે આરોપી નં. ૩, ૪, ૬, ૭, ૮ અને ૯ ને આરોપોમાંથી નિર્દોષ જાહેર કર્યા અને આરોપી નં. ૧ (કનકરાજન) તથા આરોપી નં. ૫ (સુકુમારન) ને કલમ ૧૪૯ સાથે વાંચતા કલમ ૧૪૩, ૧૪૭, ૧૪૮, ૩૪૨ અને ૩૦૨ હેઠળ શિક્ષાપાત્ર ગુનાઓ માટે દોષિત ઠેરવ્યા. અપીલ પર, હાઇકોર્ટે આરોપી નં. ૫ ને તમામ આરોપોમાંથી નિર્દોષ જાહેર કર્યા

પરંતુ આરોપી નં. ૧ (કનકરાજન) સામે દોષસિદ્ધિ અને સજાનો હુકમ કાયમ રાખ્યો જેઓ વર્તમાન અપીલમાં અમારી સમક્ષ છે.

૩. ફરિયાદપક્ષના કેસ પરથી બહાર આવતી કેસની સંક્ષિપ્ત હકીકતો એવી છે કે, તારીખ ૫ અને ૬ માર્ચ, ૨૦૦૦ ની વચ્ચેની રાત્રે, થારકસ્સેરી ખાતેના કુન્નાપ્પુલ્લી મંદિરમાં બળદોનું ધાર્મિક સરઘસ ચાલી રહ્યું હતું અને મંદિર પરિસરની આસપાસ ઘણા લોકો એકઠા થયા હતા. રાત્રે આશરે ૨.૦૦ વાગ્યે, આરોપીઓએ તલવારો અને લાકડીઓ જેવા જીવલેણ હથિયારો વડે મૃતક રાજેશ પર હુમલો કર્યો, જેના પરિણામે તેને ગંભીર ઈજાઓ થઈ. જ્યારે ફરિયાદી-વિનોદ (ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૨) એ વચ્ચે પડીને આરોપીઓને રોકવાનો પ્રયાસ કર્યો ત્યારે આરોપીઓ દ્વારા તેને પણ માર મારવામાં આવ્યો. ઘટનાસ્થળે સામાન્ય લોકો ભેગા થવા લાગ્યા ત્યારે આરોપી પક્ષ ત્યાંથી નાસી છૂટ્યો હતો. ત્યાં એકઠા થયેલા કેટલાક લોકોની મદદથી, સાક્ષી નં. ૨ ઈજાગ્રસ્ત રાજેશને પોતાની જીપમાં ફોર્ટ હોસ્પિટલ લઈ ગયા જ્યાં ડોક્ટરે ઈજાગ્રસ્ત રાજેશને મેડિકલ કોલેજ હોસ્પિટલ, ત્રિશૂર ખાતે ખસેડવાની સલાહ આપી. મેડિકલ કોલેજ લઈ જતી વખતે રસ્તામાં સવારે આશરે ૫.૩૦ વાગ્યે રાજેશે ઈજાઓના કારણે દમ તોડી દીધો.

૪. ફરિયાદી-વિનોદ/સાક્ષી નં. ૨ (મૃતકના પિતરાઈ ભાઈ) દ્વારા આપવામાં આવેલી માહિતીના આધારે, કોંગાડ પોલીસ સ્ટેશનના સબ-ઈન્સ્પેક્ટર (સાક્ષી નં. ૨૧) એ ક્રાઈમ નં. ૫૬/૨૦૦૦ તરીકે ગુનો નોંધ્યો.

સર્કલ ઇન્સ્પેક્ટર (સાક્ષી નં. ૨૨) એ તપાસ હાથ ધરી અને મોટા પાયે તપાસ ચલાવી અને તેમના અનુગામી સર્કલ ઇન્સ્પેક્ટર (સાક્ષી નં. ૨૩) એ તપાસ પૂર્ણ કરી તમામ નવ આરોપી વ્યક્તિઓ સામે ચાર્જશીટ દાખલ કરી, જેમણે ગુનો કબૂલ્યો નહીં અને ટ્રાયલ માંગી.

૫. આરોપીઓનો ગુનો સાબિત કરવા માટે ફરિયાદપક્ષે ૨૩ સાક્ષીઓ રજૂ કર્યા અને બચાવપક્ષે એક સાક્ષી રજૂ કર્યો. ઉપરોક્ત ૨૩ ફરિયાદપક્ષના સાક્ષીઓ પૈકી, ઘટનાના નજરે જોનાર સાક્ષી એવા સાક્ષી નં. ૩ હોસ્ટાઈલ થયા. રિકવરી પંચનામા (આંક પી-૧૦) ના સાક્ષીઓ એવા સાક્ષી નં. ૧૧ અને ૧૨ પણ હોસ્ટાઈલ થયા. ગુનો કરવા માટે કથિત રીતે વપરાયેલા હથિયાર 'વડીવાલ' (મોટો છરો) ની રિકવરીના પંચ સાક્ષી એવા સાક્ષી નં. ૧૧ એ ફરિયાદપક્ષના કેસને સમર્થન આપ્યું ન હતું. સી.આર.પી.સી. ની કલમ ૩૧૩ હેઠળના આરોપી/અપીલકર્તાના નિવેદનમાં તેણે જણાવ્યું હતું કે કુમ્મતી તહેવારની પૂર્વસંધ્યાએ તે મંદિરમાં દર્શન કરવા ગયો હતો અને રસ્તાની બાજુની દુકાનમાંથી સોડા પીતી વખતે તેણે લોકોના એક જૂથને મંદિરના પરિસરમાં દોડતા જોયું અને કોઈકના તરફથી સાંભળ્યું કે હરિદાસ, વિનોદ (સાક્ષી નં. ૨) અને રાજેશ (મૃતક) અચ્ચપ્પન કુટ્ટી (આરોપી નં. ૨) પર હુમલો કરી રહ્યા હતા. જ્યારે તે નજીકથી જોવાનો પ્રયાસ કરી રહ્યો હતો કે શું થઈ રહ્યું છે, ત્યારે ટોળામાંથી કોઈકે કહ્યું કે કેટલાક લોકો અચ્ચપ્પન કુટ્ટી (આરોપી નં. ૨) ને ઉપાડી ગયા છે. બીજા દિવસે એટલે કે તારીખ ૭.૩.૨૦૦૦ ના રોજ સવારે આશરે ૯.૩૦ વાગ્યે, અચ્ચપ્પન કુટ્ટી ઝાડ પર લટકતો મળી આવ્યો હતો જ્યારે તેના પગ જમીનને

અડતા હતા અને તેના શરીર પર ઇજાના નિશાનો હતા. જ્યારે તે આ અંગે જાણ કરવા પોલીસ સ્ટેશન ગયો ત્યારે પોલીસે તેની ધરપકડ કરી અને તેની સામે ખોટો કેસ નોંધી દીધો, જોકે તેને આ ઘટના સાથે કોઈ લેવાદેવા ન હતી.

૬. સંપૂર્ણ ટ્રાયલ પછી ટ્રાયલ કોર્ટ એવા નિષ્કર્ષ પર પહોંચી કે ફરિયાદપક્ષ આરોપી નં. ૩, ૪, ૬, ૭, ૮ અને ૯ નો વાંક વાજબી શંકાથી પર સાબિત કરી શક્યો નથી અને શંકાનો લાભ આપીને તેમને નિર્દોષ જાહેર કર્યા. જોકે, ટ્રાયલ કોર્ટે આરોપી નં. ૧ અને ૫ ને ગુનાઓ માટે દોષિત ઠેરવ્યા અને ઇ.પી.કો. ની કલમ ૩૦૨ હેઠળ તેમને આજીવન કેદ અને પ્રત્યેકને રૂ. ૧૦,૦૦૦ નો દંડ અને દંડ ન ભરે તો છ મહિનાની સખત કેદની સજા ફટકારી. વધુમાં ઇ.પી.કો. ની કલમ ૩૪૨ હેઠળ આરોપીઓને છ મહિનાની સખત કેદ, કલમ ૧૪૩ હેઠળ છ મહિના અને કલમ ૧૪૮ હેઠળ એક વર્ષની મુદત માટે સખત કેદની સજા ફટકારવામાં આવી હતી. સજાઓ એકસાથે ચલાવવાનો આદેશ આપવામાં આવ્યો હતો.

૭. દોષસિદ્ધિથી વ્યથિત થઈને અપીલકર્તા/આરોપી નં. ૧ અને આરોપી નં. ૫ બંને હાઈકોર્ટમાં અપીલ લઈ ગયા, જ્યાં હાઈકોર્ટે આરોપી નં. ૫ ને શંકાનો લાભ આપ્યો અને આરોપોમાંથી મુક્ત કરીને તેની અપીલ મંજૂર કરી. જોકે અપીલકર્તા/આરોપી નં. ૧ ની અપીલ હાઈકોર્ટ દ્વારા કોઈ યોગ્ય આધાર વગરની ગણીને ફગાવી દેવામાં આવી હતી, અને ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા આપવામાં આવેલ દોષસિદ્ધિ અને સજાનો હુકમ બહાલ રાખવામાં આવ્યો હતો.

૮. અમે આરોપી/અપીલકર્તા વતી હાજર રહેલા વિદ્વાન વરિષ્ઠ વકીલ શ્રી આર. બસંતને સાંભળ્યા. તેમણે રજૂઆત કરી કે આરોપી/અપીલકર્તાને ખોટી રીતે સંડોવવા માટે વાસ્તવિક ઘટનાને છુપાવીને સમગ્ર કેસ ઉપજાવી કાઢવામાં આવ્યો છે અને ખોટો કેસ ઊભો કરવામાં આવ્યો છે. તેમણે ભારપૂર્વક દલીલ કરી કે કેટલાક રબરના ઝાડ કાપવા બાબતે મૃતક સાથેની આરોપીની લાંબા સમયની દુશ્મનાવટનો લાભ લઈને આરોપીને હેરાન કરવા માટે ફરિયાદપક્ષે મનઘડંત વાર્તા બનાવી છે. કથિત ઘટનાસ્થળે, જે એક મંદિર પરિસર છે, મંદિર પરિસરની આસપાસ તૈનાત પોલીસ દળ ઉપરાંત ૧૦,૦૦૦ થી વધુ લોકો હાજર હતા. તેઓ નિર્દેશ કરે છે કે જ્યારે આટલી મોટી સંખ્યામાં લોકો અને પોલીસ દળની હાજરી વચ્ચે આટલી ગંભીર ઘટના બની હોય ત્યારે એક પણ સ્વતંત્ર સાક્ષી ન હોય તે અશક્ય છે.

૯. વિદ્વાન વરિષ્ઠ વકીલ દ્વારા નિર્દેશિત અન્ય એક મહત્વપૂર્ણ પાસું એ છે કે સાક્ષી નં. ૨ ને કથિત ઘટનાના સાક્ષી બનાવવું એ ફરિયાદપક્ષનો પાછળથી વિચારાયેલો વિચાર છે. એફ.આઈ.આર. ના લેખક અને મૃતકના પિતરાઈ ભાઈ એવા સાક્ષી નં. ૨, તે જ જિલ્લામાં પોલીસ સબ-ઇન્સ્પેક્ટર રહેલા પોતાના બનેલી સાથે મળીને આરોપીઓને સંડોવવામાં મુખ્ય સૂત્રધાર છે. વાસ્તવમાં, સદરહુ ઘટનાની રાત્રે સાક્ષી નં. ૨ અને મૃતક રાજેશ જ હતા જેમણે આરોપી નં. ૧ અને ૨ ના અન્ય ભાઈની માલિકીના રબરના ઝાડ કાપવા અંગેની જૂની દુશ્મનાવટને કારણે આરોપી નં. ૨ (આરોપી નં. ૧ ના ભાઈ) પર હુમલો કર્યો હતો અને તેનું અપહરણ કર્યું હતું. બીજા દિવસે, રહસ્યમય સંજોગોમાં આરોપી

નં. ૨ નું શબ તેના પગ જમીનને અડતા હોય તે રીતે ઝાડ પર લટકતું મળી આવ્યું હતું. તેના શરીર પર સોળ (૧૬) મરણોત્તર પહેલાંની ઇજાઓ મળી આવી હતી અને તેના મોંમાંથી લીલાશ પડતો ઝેરી પદાર્થ નીકળતો જોવા મળ્યો હતો. જ્યારે આરોપી નં. ૧ આરોપી નં. ૨ ના રહસ્યમય મૃત્યુની જાણ કરવા પોલીસ સ્ટેશન ગયો ત્યારે પોલીસે તેના બદલે વર્તમાન કેસમાં તેની ધરપકડ કરી લીધી. સાક્ષી નં. ૨ ને બચાવવા માટે તેના બનેલી જે પોલીસ સબ-ઇન્સ્પેક્ટર હતા તેમણે ફરિયાદપક્ષની વાર્તા ઘડી કાઢી અને કેસમાં આરોપી નં. ૧ ને ખોટી રીતે સંડોવી દીધા. આરોપી નં. ૨ ના રહસ્યમય મૃત્યુ અંગે પોલીસે માત્ર અકુદરતી મૃત્યુનો કેસ નોંધ્યો હતો અને કોઈ યોગ્ય તપાસ કરવામાં આવી ન હતી તેમજ કોઈ વ્યક્તિ સામે કાર્યવાહી કરવામાં આવી ન હતી કે ધરપકડ કરવામાં આવી ન હતી.

૧૦. વિદ્વાન વરિષ્ઠ વકીલે વધુમાં રજૂઆત કરી કે પોલીસ તરફથી કોર્ટ સમક્ષ એફ.આઈ.આર. રજૂ કરવામાં ૨૪ કલાકનો અસાધારણ વિલંબ થયો હતો અને ફરિયાદપક્ષ દ્વારા આવા વિલંબ માટે કોઈ કારણ આપવામાં આવ્યું નથી. તેઓ વધુમાં દલીલ કરે છે કે ફરિયાદપક્ષ દ્વારા આક્ષેપ કરાયેલ ગુના પાછળનો હેતુ એટલો ક્ષુદ્રક અને અવિશ્વસનીય છે કે તે આવા જઘન્ય ગુના માટે પૂરતું કારણ બની શકે નહીં. વધુમાં તેઓ રજૂઆત કરે છે કે આસપાસ રહેતા લોકોમાં એ જાણીતી હકીકત હતી કે મૃતક રાજેશ સ્થાનિક વિસ્તારમાં ખરાબ ચરિત્ર ધરાવતો વ્યક્તિ ગણાતો હતો કારણ કે તે અગાઉ વિવિધ ગેરકાયદેસર પ્રવૃત્તિઓમાં સંડોવાયેલો હતો અને અનેક લોકો સાથે ઝઘડા ધરાવતો હતો.

વિદ્વાન પરિષ્ઠ વકીલના જણાવ્યા મુજબ, આ હકીકત સાક્ષી નં. ૨ અને ૪ ના પુરાવા દ્વારા સમર્થિત થાય છે. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષીઓની વિશ્વસનીયતા પર શંકા વ્યક્ત કરતાં એવી રજૂઆત કરવામાં આવી છે કે ૨૩ ફરિયાદપક્ષના સાક્ષીઓ પૈકી, સાક્ષી નં. ૩ (નજરે જોનાર) હોસ્ટાઈલ થયા. સાક્ષી નં. ૧૧ (પંચ સાક્ષી) એ કથિત હથિયારની રિકવરી બાબતે ફરિયાદપક્ષના કેસને સમર્થન આપ્યું ન હતું. ઘટનાસ્થળે સાક્ષી નં. ૪ અને ૫ (નજરે જોનાર) ની હાજરી અને વર્તન અત્યંત શંકાસ્પદ છે કારણ કે મૃતકના નજીકના મિત્રો હોવા છતાં, ઘટના જોયા પછી પણ તેઓ ન તો ઈજાગ્રસ્ત સાથે હોસ્પિટલ ગયા કે ન તો પોલીસ પાસે કેસ નોંધાવવાનો પ્રયાસ કર્યો. ઘટનાના પાંચ દિવસ પછી પોલીસે તેમનું નિવેદન નોંધ્યું હતું. સાક્ષી નં. ૪ એ પણ પોતાની જુબાનીમાં કથિત ગુનાના સ્થળે સાક્ષી નં. ૫ ના નામ અને હાજરીનો ઉલ્લેખ કર્યો ન હતો. વિદ્વાન પરિષ્ઠ વકીલે છેલ્લે રજૂઆત કરી હતી કે જોકે હાઈકોર્ટે સાક્ષી નં. ૨ ના નિવેદનને નકારી કાઢ્યું હતું કારણ કે ગુનાના સ્થળે તેની હાજરી શંકાસ્પદ હતી, તેમ છતાં હાઈકોર્ટે ફરિયાદપક્ષની વાર્તા પર વિશ્વાસ કર્યો અને અન્ય આરોપીઓને શંકાનો લાભ આપીને નિર્દોષ છોડતી વખતે અપીલકર્તાને દોષિત ઠેરવ્યા. તેથી, તેમણે એવી અરજ કરી હતી કે હાઈકોર્ટનો ચુકાદો વિકૃત છે અને તે ખોટા તર્ક પર આધારિત છે, અને તેથી આ કોર્ટ દ્વારા તેને રદ કરવો જરૂરી છે.

૧૧. બીજી બાજુ, રાજ્ય તરફથી હાજર રહેલા વિદ્વાન વકીલે તમામ પાસાઓ પર ફરિયાદપક્ષના કેસને સમર્થન આપ્યું હતું અને રજૂઆત કરી હતી કે આરોપીને દોષિત ઠેરવતી વખતે હાઈકોર્ટ દ્વારા આપવામાં આવેલા તર્ક સ્થાપિત

કાનૂની સિદ્ધાંતો પર આધારિત છે. હાઈકોર્ટે સ્પષ્ટપણે એવું તારણ નોંધ્યું હતું કે મુખ્ય સાક્ષી (સાક્ષી નં. ૨) ની જુબાની પર કોઈ આધાર રાખવામાં ન આવ્યો હોવા છતાં, આરોપીની જવાબદારી નક્કી કરવામાં તેનાથી કોઈ ફરક પડતો નથી. તેથી, વાદગ્રસ્ત ચુકાદામાં આ કોર્ટ દ્વારા કોઈ હસ્તક્ષેપની જરૂર નથી.

૧૨. બંને પક્ષોના વિદ્વાન વકીલોને સાંભળ્યા પછી અને રેકૉર્ડ પર ઉપલબ્ધ સામગ્રીનું કાળજીપૂર્વક વિશ્લેષણ કર્યા પછી, અમારી વિચારણા માટે નીચેના મુદ્દાઓ ઉપસ્થિત થાય છે: (૧) 'શું હાઈકોર્ટ આરોપી (આરોપી નં. ૧) ને દોષિત ઠેરવવામાં વાજબી હતી' અને (૨) 'શું ફરિયાદપક્ષ આરોપીનો વાંક વાજબી શંકાથી પર સાબિત કરી શક્યો હતો'?

૧૩. રેકૉર્ડ પરના પુરાવા તરફ જોતાં અમને જણાય છે કે કેટલાક મુખ્ય મુદ્દાઓ એવા છે જ્યાં ફરિયાદપક્ષ સંતોષકારક ખુલાસો આપવામાં નિષ્ફળ રહ્યો છે. હાથ પરની હકીકતો દર્શાવે છે કે આ ઘટના તારીખ ૫ અને ૬ માર્ચ, ૨૦૦૦ ની રાત્રે ૨.૦૦ વાગ્યે બની હતી. ઘટનાસ્થળ મંદિરના પરિસરમાં છે. તે દિવસે બળદોનું સરઘસ નીકળી રહ્યું હતું, લોકોનો મોટો મેળાવડો હતો અને કાયદો અને વ્યવસ્થા જાળવવા માટે ઘણા પોલીસ કર્મચારીઓ પણ હાજર હતા. વધુમાં સાક્ષી નં. ૨ – નજરે જોનાર સાક્ષી, જેઓ મૃતકના પિતરાઈ ભાઈ થાય છે, જેમના આધારે ક્રિમિનલ કાયદો અમલમાં મુકાયો હતો. તેમના નિવેદન અનુસાર જ્યારે ઘટના બની રહી હતી ત્યારે એક પોલીસ કોન્સ્ટેબલ હાજર હતો. વધુમાં તેણે આરોપીઓને રોકવાનો પ્રયાસ કર્યો હતો અને તે પ્રક્રિયામાં તે ઘાયલ થયો

હતો. તે ઈજાગ્રસ્તને પોતાની જીપમાં પલક્કડની હોસ્પિટલમાં લઈ ગયો હતો. બાદમાં તે મૃતક સાથે મેડિકલ કોલેજ હોસ્પિટલ ત્રિશૂર ગયો ન હતો, જ્યાં રસ્તામાં મૃતકનું ઈજાઓથી મૃત્યુ થયું હતું. તેને સવારે ૭.૩૦ વાગ્યે મૃત્યુ વિશે જાણ થઈ, તે ન તો પોલીસ પાસે ગયો કે ન તો સારવાર માટે ડોક્ટર પાસે ગયો અને પોલીસ તેની પાસે ન આવી ત્યાં સુધી શાંત રહ્યો. સાક્ષી નં. ૨ ના જણાવ્યા મુજબ જે સ્થળે ઘટના બની તેની આસપાસ ઘણાં ઘરો અને દુકાનો છે, નજરે જોનાર સાક્ષી તરીકે દર્શાવવામાં આવેલા સાક્ષી નં. ૩ હોસ્ટાઈલ થયા હતા.

૧૪. ફરિયાદપક્ષે પછી સાક્ષી નં. ૪ અને સાક્ષી નં. ૫ ના પુરાવા પર આધાર રાખ્યો; તે બંનેએ આ ઘટના જોઈ હોવાનું જણાવ્યું છે અને સ્વતંત્ર સાક્ષીઓ તરીકે દર્શાવવામાં આવ્યા છે. એ નોંધવું જરૂરી છે કે સાક્ષી નં. ૪ અને ૫ ના સાક્ષી નિવેદનો ઘટનાના પાંચ દિવસ પછી નોંધવામાં આવ્યા હતા. સાક્ષી નં. ૪ એ જુબાની આપી કે તે મૃતકનો મિત્ર છે અને ઘટના પછી સાક્ષી નં. ૨ સાથે પરિચિત થયો હતો. તેણે ઘટના સમયે સાક્ષી નં. ૫ ની હાજરી વિશે કોઈ ઉલ્લેખ કર્યો ન હતો. સ્વીકૃત રીતે કોઈ ઓળખ પરેડ યોજવામાં આવી ન હતી અને ઘટનાની તારીખે તે આરોપી વ્યક્તિઓના નામ જાણતો ન હતો. હથિયારની રિકવરીના પંચ સાક્ષી એવા સાક્ષી નં. ૧૧ હોસ્ટાઈલ થયા છે. તેણે જુબાની આપી કે તેણે દસ્તાવેજના લખાણને જાણ્યા વગર જ તેના પર સહી કરી દીધી હતી.

૧૫. પોલીસ સબ-ઈન્સ્પેક્ટર સાક્ષી નં. ૨૧ મુજબ મંદિર પરિસરમાં

ઘણા પોલીસકર્મીઓ ફરજ પર હતા. સર્કલ ઇન્સ્પેક્ટર સાક્ષી નં. ૨૨ મુજબ સાક્ષી નં. ૪ એ તેને કહ્યું હતું કે ગુનાના સ્થળે ૩ કોન્સ્ટેબલ હાજર હતા. ન તો સાક્ષી નં. ૪ કે સાક્ષી નં. ૫ એ તેની સમક્ષ ખુલાસો કર્યો હતો કે તેઓ ઘટના પહેલાં આરોપીઓને ઓળખતા હતા. તેઓએ કોઈપણ આરોપીના નામ પણ આપ્યા ન હતા. સ્પષ્ટ શબ્દોમાં તેણે સ્વીકાર્યું કે જોકે તેણે ઘટનાસ્થળ નજીકના લોકોની પૂછપરછ કરી હતી, પરંતુ તેણે તેમને સાક્ષી તરીકે સામેલ કર્યા ન હતા. સાક્ષી નં. ૬ એ ડોક્ટર છે જેમણે મૃતકનું પોસ્ટમોર્ટમ કર્યું હતું. સાક્ષી નં. ૧૮ એ ડોક્ટર છે જેમણે મૃતક અચ્ચપ્પન કુટ્ટી (આરોપી નં. ૨) ના શબની તપાસ કરી હતી. તેમના મતે મૃત્યુનું કારણ ફાંસી લાગવાને કારણે હતું. અહેવાલમાં તેમણે ઉલ્લેખ કર્યો હતો કે પેટના ભાગમાં જંતુનાશકની ગંધ ધરાવતા ભૂરા રંગના પ્રવાહી માધ્યમમાં કેટલાક અજાણ્યા ખોરાકના કણો હતા. તેમણે એવો અભિપ્રાય પણ વ્યક્ત કર્યો હતો કે જંતુનાશક પીધા પછી વ્યક્તિનું મૃત્યુ અથવા બેભાન અવસ્થા થઈ શકે છે. સ્પષ્ટપણે તેના શરીર પર ૧૬ મરણોત્તર પહેલાંની ઈજાઓ હતી અને તે ઝાડ પર લટકતો મળી આવ્યો હતો અને તેના પગ જમીનને અડતા હતા. આ ઈજાઓ અંગે ફરિયાદપક્ષ દ્વારા કોઈ તપાસ કે ખુલાસો રજૂ કરવામાં આવ્યો નથી.

૧૬. બચાવપક્ષના સાક્ષી નં. ૧ નો મહત્વપૂર્ણ પુરાવો એ છે કે તારીખ ૫.૩.૨૦૦૦ ની સાંજે તેણે રાજેશ (મૃતક) ને એક ઓટો રિક્ષા ચાલક સાથે ઝપાઝપી કરતા જોયો હતો જ્યારે આરોપી નં. ૨ એ વચ્ચે પડીને ઓટો રિક્ષા ચાલકનો પક્ષ લઈને તેઓને છૂટા પાડ્યા હતા. બાદમાં મધ્યરાત્રિએ રાજેશ

(મૃતક) એક હાથમાં દારૂની બોટલ અને બીજા હાથમાં છરી લઈને આરોપી નં. ૨ પર હુમલો કર્યો હતો. તે સમયે જ્યારે લોકો ભેગા થવા લાગ્યા ત્યારે ૨-૩ લોકો ત્યાંથી અચ્ચપ્પન કુટ્ટી (આરોપી નં. ૨) ને લઈ ગયા હતા. બીજા દિવસે સવારે ૯.૩૦ વાગ્યે આરોપી નં. ૨ નું શબ તેના પગ જમીનને અડતા હોય તે રીતે ઝાડ પર લટકતું મળી આવ્યું હતું.

૧૭. આ હકીકતો અને સંજોગોની પૃષ્ઠભૂમિમાં ફરિયાદપક્ષના સાક્ષીઓ, ખાસ કરીને સાક્ષી નં. ૨, ૪, ૫, ૧૧, ૧૨, ૨૧ અને ૨૨ ના પુરાવા પર નજીકથી નજર નાખતાં જણાય છે કે આ સાક્ષીઓ અપીલકર્તાને દોષિત ઠેરવવાનો આધાર બનાવી શકાય તેટલા સચોટ અને વિશ્વસનીય નથી. સ્વીકૃત રીતે આ ઘટના સેંકડો લોકોની વચ્ચે બની હતી અને ફરિયાદપક્ષના સાક્ષીઓએ સ્પષ્ટ શબ્દોમાં જણાવ્યું હતું કે પોલીસ કર્મચારીઓ હાજર હતા. રેકૉર્ડ પર એવું કશું જ નથી કે ગુનાના સ્થળે ઉપલબ્ધ પોલીસ કોન્સ્ટેબલોની તપાસ કરવામાં આવી હોય અથવા આરોપીઓને રોકવામાં તેઓએ કોઈ ભૂમિકા ભજવી હોય. સાક્ષી નં. ૨ નું બીજી હોસ્પિટલ સુધી આરોપી સાથે ન જવાનું, પોલીસને ફરિયાદ ન આપવાનું અને પોતાની ઈજાઓની સારવાર ન કરાવવાનું વર્તન ગંભીર શંકાઓ પેદા કરે છે અને બચાવપક્ષના તે કેસને સમર્થન આપે છે કે સાક્ષી નં. ૨ મુખ્ય સૂત્રધાર છે જેણે પોલીસ વિભાગમાં રહેલા પોતાના બનેલીની મદદથી આરોપીને ફસાવી દીધો છે. સૌથી વિશેષ એ કે જ્યારે હાઈકોર્ટ ગુનાના સ્થળે સાક્ષી નં. ૨ ની હાજરીને અવિશ્વસનીય માને છે, ત્યારે તેણે અપીલકર્તાને દોષિત ઠેરવવા માટે તેના પુરાવાને ધ્યાનમાં લેવો જોઈતો ન હતો. ફરિયાદપક્ષે પોતાના કેસના

સમર્થનમાં સ્વતંત્ર સાક્ષીઓની તપાસ કરવાની લઘુત્તમ કાળજી લીધી નથી, ખાસ કરીને જ્યારે સ્વતંત્ર સાક્ષીઓ ઉપલબ્ધ ન હતા એવો કોઈનો કેસ નથી.

૧૮. અમને લાગે છે કે આ કેસમાં વિશ્વસનીય સ્વતંત્ર સાક્ષીઓની તપાસ ન કરવી તે ફરિયાદપક્ષના કેસ માટે અત્યંત ઘાતક છે. ખાસ કરીને જ્યારે તેમનો પોતાનો કેસ એવો છે કે આસપાસમાં અનેક દુકાનો અને ઘરો હતા તથા અનેક લોકો હાજર હતા. એ જરૂરી નથી કે દરેક કેસમાં સ્વતંત્ર સાક્ષીઓની તપાસ ન કરવાના આધારે ફરિયાદપક્ષના કેસને ફગાવી દેવો જોઈએ; જો ફરિયાદપક્ષના સાક્ષીઓનો પુરાવો સુસંગત, પ્રતીતિકર અને અન્ય પુરાવાઓથી સમર્થિત હોય તો તેના પર સુરક્ષિત રીતે વિશ્વાસ મૂકી શકાય છે, પરંતુ પ્રસ્તુત કેસમાં એવું નથી. હાઈકોર્ટે સાક્ષી નં. ૨ ની હાજરી અવિશ્વસનીય માની, સાક્ષી નં. ૩ હોસ્ટાઈલ થયા, સાક્ષી નં. ૪, ૫ અને ૨૨ ના નિવેદનો વિશ્વાસ પ્રેરતા નથી. અન્ય કોઈ સ્વતંત્ર સાક્ષીની તપાસ કરવામાં આવી નથી. હથિયારની રિકવરીના પંચ સાક્ષી નં. ૧૧ પણ હોસ્ટાઈલ થયા છે અને જુબાની આપી છે કે તેમણે લખાણ વાંચ્યા વિના સહી કરી હતી. વળી રિકવર કરાયેલા હથિયારના ફોરેન્સિક પરીક્ષણનું કોઈ પરિણામ દર્શાવતો કોઈ પુરાવો નથી. અમારા સુવિચારિત અભિપ્રાય મુજબ હાઈકોર્ટે અપીલકર્તાને દોષિત ઠેરવતી વખતે આ ફરિયાદપક્ષના સાક્ષીઓના પુરાવાનું મૂલ્યાંકન કરવામાં વધુ સાવચેત રહેવું જોઈતું હતું.

૧૯. એ નોંધવું જરૂરી છે કે હાઈકોર્ટે એવો નિષ્કર્ષ કાઢવા માટે વૈજ્ઞાનિક પૂર્વધારણા અપનાવી હતી કે મૃતક આરોપી નં. ૨ અને રાજેશના મૃત્યુના સમય

વચ્ચેનો તફાવત સંબંધિત ન હતો. જ્યારે આસપાસના સંજોગો શંકાસ્પદ હતા ત્યારે કઠોરતા (રાઈગર મોર્ટિસ) ના સમય પર આધારિત અનુમાનિત આધાર પર હાઈકોર્ટનો વિશ્વાસ અનુસરવો સલામત રહેશે નહીં. હવે પછીનું મહત્વનું પાસું જે આપણી વિચારણા માંગી લે છે તે મૃતક આરોપી નં. ૨ ના શરીર પરની ઇજાઓ અંગે કોઈ ખુલાસો ન હોવો તે છે. નજરે જોનાર અને તબીબી પુરાવા અનુસાર મૃતક આરોપી નં. ૨ નું મૃત્યુ શંકાસ્પદ સંજોગોમાં થયું હોવાનું જણાય છે. તપાસ હાથ ધરવામાં ફરિયાદપક્ષની એજન્સી તરફથી ગંભીર ક્ષતિનો આ સ્પષ્ટ કેસ છે જે બાબતના મૂળ સુધી જાય છે. આરોપી નં. ૨ ના શરીર પરની ગંભીર ઇજાઓ અંગે ફરિયાદપક્ષ દ્વારા કોઈ ખુલાસો ન થવો એ આ કેસમાં ઘાતક છે.

૨૦. આ કેસમાં હાઈકોર્ટ આરોપીને દોષિત ઠેરવતી વખતે ક્રિમિનલ કાયદાના સ્થાપિત સિદ્ધાંતોની અવગણના કરી છે અને ચાંત્રિક રીતે પોતાના નિષ્કર્ષને એ માન્યતા પર આધારિત રાખ્યો છે કે આ જ ઘટના દરમિયાન ઇજાઓ થઈ ન હતી. આ પ્રકારના કેસમાં, જ્યાં તપાસ એજન્સી મૃતકનું મૃત્યુ નીપજાવવામાં મુખ્ય આરોપી ગણાતા આરોપી નં. ૨ ના મૃત્યુના કારણોની સંપૂર્ણ તપાસ કરવાની પોતાની ફરજમાં સદંતર નિષ્ફળ ગઈ હોય, ત્યાં આરોપીને દોષિત ઠેરવવો સલામત રહેશે નહીં.

૨૧. વિદ્વાન પરિષ્ઠ વકીલ દ્વારા રજૂ કરવામાં આવેલ અન્ય આધાર ગુનાના હેતુના સંબંધમાં છે. તેમના મતે આરોપી પર આક્ષેપિત હેતુ એવો છે કે તેણે ઘટનાના ચાર (૪) વર્ષ પહેલાં આરોપીના ભાઈની માલિકીના રબરના ઝાડ

કાપી નાખ્યા હતા અને આટલા જઘન્ય ગુના માટે તે પૂરતો હેતુ નથી. એ કહેવાની જરૂર નથી કે આ કેસમાં હેતુ બેધારી તલવાર સમાન છે, કારણ કે તે ગુનાનું કારણ પણ બની શકે છે અને તે જ સમયે ખોટી ફરિયાદનું કારણ પણ બની શકે છે, ખાસ કરીને જ્યારે આક્ષેપિત હેતુ દુશ્મનાવટ અને વેરભાવનો હોય. પ્રસ્તુત કેસમાં રેકૉર્ડ પરના પુરાવા વિશ્વાસ પ્રેરતા નથી. તેથી, હેતુ પર આધાર રાખવો સલામત રહેશે નહીં અને તેથી તેનો કોઈ હેતુ સરતો નથી.

૨૨. બીજું સ્પષ્ટ પાસું ઓળખ પરેડ ન યોજવી તે છે. આ પાસું મહત્વપૂર્ણ બને છે કારણ કે ઘટનાના નજરે જોનાર સાક્ષી તરીકે દર્શાવવામાં આવેલા સાક્ષી નં. ૪ અને સાક્ષી નં. ૫ એ જુબાની આપી હતી કે તેઓએ આરોપીઓના નામ જણાવ્યા ન હતા અને તેઓ આરોપીઓને ઓળખતા ન હતા.

૨૩. તેથી અમે શોધીએ છીએ કે ફરિયાદપક્ષનો કેસ નબળાઈઓ અને ખામીઓથી ભરેલો છે, તેથી એકમાત્ર સંભવિત અને યોગ્ય માર્ગ અહીંના અપીલકર્તાને વાજબી શંકાનો લાભ આપવાનો રહે છે. પરિણામે, વાદગ્રસ્ત ચુકાદો રદ કરવામાં આવે છે અને અપીલ મંજૂર કરવામાં આવે છે. અપીલકર્તાના જામીન બોન્ડ મુક્ત કરવામાં આવે છે.

અપીલ મંજૂર થઈ.

This judgment has been translated using an AI-assisted translation tool.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને

તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====